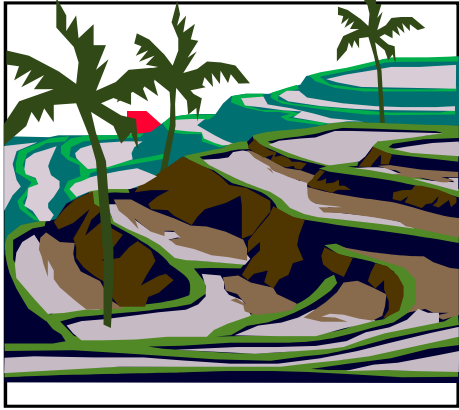

ຫຼັກການ ແລະ ຂັ້ນຕອນໃນການປະເມີນຜົນແບບສະສົມ

ໃນຂະນະທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນການໃຫ້ນິຍາມຊຶ່ງກ່ຽວກັບຜົນກະທົບແບບສະສົມ (CEA) ຄວາມພະຍາຍາມສ່ວນໃຫຍ່ເພື່ອລວມ CEA ເຂົ້າເປັນ EA ໄດ້ມີຈຸດສຸມໃສ່ ການພິຈາລະນາໂຄງການທີ່ນຳສະເໜີ ຫຼື ກິດຈະການທີ່ພົວພັນກັບໂຄງການເດີມ. ເງື່ອນໄຂມູນຖານຈະຕ້ອງຖືກກຳນົດຢ່າງແທດເໝາະ ແລະ ປະກອບກັນກັບຜົນກະທົບຈາກກິດຈະການທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີ ແລະ ໂຄງການທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ຕໍ່ສື່ກາງສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ລະບົບເສດຖະກິດສັງຄົມທີ່ກ່າວເຖິງ. ຢູ່ທີ່ສະຫະລັດ, ແປດຫຼັກການໄດ້ຖືກກຳນົດຂຶ້ນມາສຳລັບ CEA, ຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ມາຈາກນິຍາມຂອງຂໍ້ບັງຄັບຂອງສະພາມົນຕີວ່າດ້ວຍຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ (CEQ), ຈາກການສຳຫຼວດ ຂອງຜູ້ປະຕິບັດພາກຕົວຈິງ EIA , ແລະ ມາຈາກການກະທົບທວນເອກະສານຕ່າງໆ. ຫຼັກການດັ່ງກ່າວສາມາດສາມາດສະຫຼຸບ ຫຍໍ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.

1. ຜົນກະທົບແບບສະສົມແມ່ນມີສາຍເຫດຈາກການລວມຕົວກັນຂອງກິດຈະກຳໃນອາດີດ, ປະຈຸບັນ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານໃນອະນາຄົດທີ່ເບິ່ງເຫັນໄດ້ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ (RRFA)
2. ຜົນກະທົບແບບສະສົມ ແມ່ນຜົນກະທົບທັງໝົດ, ລວມທັງການກະທົບທາງກົງ ແລະ ທາງ ອອ້ມ, ຢູ່ຊັບພະຍາກອນ, ລະບົບນິເວດ, ແລະ ຊຸມຊົນມະນຸດຈາກກິດຈະກຳທັງໝົດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຈຳແນກວ່າໃຜເປັນຜູ້ປະຕິບັດກິດຈະການດັ່ງກ່າວນີ້.
3. ຜົນກະທົບແບບສະສົມມີຄວາມຈຳເປັນໃຫ້ທຳການວິເຄາະໃນສະເພາະຊັບພະຍາກອນ, ລະບົບນິເວດ, ແລະ ຊຸມຊົນມະນຸດ ທີ່ຖືກຜົນກະທົບ.

4. ມັນບໍ່ແມ່ແທດເໝາະກັບຕົວຈິງ ທີ່ຈະວິເຄາະຜົນກະທົບແບບສະສົມຂອງກິຈະກຳດຽວໃຫ້ຄອບຄຸມທັງໝົດ; ບັນຊີລາຍຊື່ຂອງຜົນກະທົບທາງສິ່ງແວດລ້ອມຈະຕ້ອງສຸມໃສ່ບັນຫາທີ່ສຳຄັນຢ່າງແທ້ຈິງ.
5. ຜົນກະທົບແບບສະສົມມີຕໍ່ຊັບພະຍາກອນລະບົບນິເວດ, ແລະ ຊຸມຊົນມະນຸດມັກມີເຂດແດນບໍ່ກົງກັນກັບເຂດແດນທາງການເມືອງ ຫລືການປົກຄອງ.
6. ຜົນກະທົບແບບສະສົມ ອາດເກີດຂຶ້ນຈາກການສະສົມຂອງບັນດາຜົນກະທົບທີ່ຄ້າຍກັນ ຫຼື ປະຕິກິລິຍາ ແບບທະວີຄ່າຂອງຜົນກະທົບແຕກຕ່າງກັນ.
7. ຜົນກະທົບແບບສະສົມອາດແກ່ຍາວເປັນເວລາຫຼາຍປີ ຫຼັງຈາກອາຍຸການຂອງກິດຈະກຳ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດມີຜົນກະທົບນັ້ນ.
8. ແຕ່ລະຊັບພະຍາກອນລະບົບນິເວດ, ແລະ ຊຸມຊົນມະນຸດທີ່ຖືກກະທົບຈະຕ້ອງຖືກວິເຄາະຄວາມສາມາດທີ່ຈະຮັບຮອງຜົນກະທົບເພີ່ມເຕີມ ໂດຍອີງໃສ່ຕົວຊີວິດທາງດ້ານເວລາ ແລະ ພື້ນທີ່ ຂອງມັນເອງ

ຫຼັກການຂອງ CEQ ໄດ້ຖືກພິຈາລະນາວ່າກວມລວມພຽງພໍທີ່ຈະສາມາດຖືກນຳໃຊ້ກັບ CEA ຢ່າງກ້ວາງຂວາງທົ່ວໂລກ. ມັນຍັງສາມາດຖືກຄັດຈ້ອນຕໍ່ໄປໃຫ້ເປັນສົບເອັດບາດກ້າວທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສາມອົງປະກອບພື້ນຖານຂອງຂະບວນການEIA ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະລຸບໄວ້ໃນຕາຕະລາງ 1. ບາດກ້າວເຫຼົ່ານີ້, ໃນຂະນະທີ່ສຸ່ມໃສ່ CEA ແຕ່ມັນມີແນວທາງຄ້າຍຄືກັນກັບບາດກ້າວທີ່ໃຊ້ໃນຂະບວນການ EIA.

ຕາຕະລາງ1 ບາດກ້າວໃນ CEA ທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງໃນລະຍະຂະບວນການ EIA

ອົງປະກອບ EIA	ບາດກ້າວ CEA
ການວາງຂອບເຂດ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ໃຈ້ແຍກປະເດັນອັນສຳຄັນຂອງຜົນກະທົບແບບສະສົມທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບກິຈະການທີ່ໄດ້ສະເໜີຂຶ້ນ, ແລະ ກຳນົດເປົ້າໝາຍຂອງການປະເມີນຜົນ. 2. ສ້າງຂອບເຂດທາງດ້ານພູມສາດເພື່ອການວິເຄາະ. 3. ສ້າງໂຄງດ້ານເວລາເພື່ອການວິເຄາະ 4. ໃຈ້ແຍກກິດຈະກຳອື່ນໆ ທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ຊັບພະຍາກອນລະບົບນິເວດ ແລະ ຊຸມຊົນມະນຸດຂອງບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
ອະທິບາຍສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ	<ol style="list-style-type: none"> 5. ຈັດຄຸນລັກສະນະຂອງຊັບພະຍາກອນ, ລະບົບນິເວດ, ແລະ ຊຸມຊົນຄົນທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຊ່ວງການວາງຂອບເຂດໃນການຂານຮັບຂອງພວກມັນຕໍ່ການປ່ຽນແປງ ແລະ ຄວາມສາມາດຮອງຮັບການກົດດັນ. 6. ຈັດຄຸນລັກສະນະຂອງການກົດດັນທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບໃຫ້ຊັບພະຍາກອນ, ລະບົບນິເວດ ແລະ ຊຸມຊົນມະນຸດ ແລະ ສາຍພົວພັນຂອງພວກມັນກັບຈຸດທຽບຖານການຄຸ້ມຄອງ(Threshold) 7. ເຮັດລາຍການເງື່ອນໄຂມູນຖານ ສຳລັບຊັບພະຍາກອນ, ລະບົບນິເວດ ແລະ ຊຸມຊົນຄົນ.
ການກຳນົດຜົນເນື່ອງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ	<ol style="list-style-type: none"> 8. ກຳນົດສາຍພົວພັນຂອງເຫດ- ແລະ ຜົນ ທີ່ສຳຄັນລະຫວ່າງກິດຈະການຕ່າງໆຂອງມະນຸດ ແລະ ກັບຊັບພະຍາກອນ, ລະບົບນິເວດ ແລະ ຊຸມຊົນມະນຸດ 9. ຊອກຫາ ຂະໜາດ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຂອງຜົນກະທົບແບບສະສົມ. 10. ດັດແກ້ ຫຼື ເພີ່ມທາງເລືອກ ເພື່ອຫລີກລ່ຽງ, ຫລຸດຜ່ອນ, ຫຼື ບັນເທົາ ຜົນກະທົບ ແບບສະສົມ ທີ່ຮຸນແຮງ 11. ຕິດຕາມກວດກາຜົນກະທົບແບບສະສົມຂອງທາງເລືອກທີ່ໄດ້ຄັດເລືອກ ແລະ ປັບຍຸດທະສາດການຄຸ້ມຄອງ.

ປະເດັນພິເສດ ໃນ CEA

ຂະບວນການ EIA ໄດ້ວາງຈຸດສຸມໃສ່ກັບໂຄງການຫຼືກິດຈະກຳ (ການດຳເນີນການທີ່ສະເໜີ) ແລະ ຜົນເນື່ອງຂອງມັນ (ເຊັ່ນ ຜົນ ຫຼື ຜົນກະທົບ) ສຳລັບສິ່ງແວດລ້ອມທາງດ້ານຊີວະກາຍະພາບ ແລະ ເສດຖະກິດສັງຄົມ. ສ່ວນ CEA ໄດ້ວາງຈຸດສຸມກ້ວາງໄກກວ່ານັ້ນ ອົງປະກອບສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຖືກກະທົບ ຫຼື ອົງປະກອບສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ລະບົບນິເວດ ທີ່ມີ

ຄ່າ (VEC) ແລະ ການປະກອບສ່ວນຂອງຫຼາຍໆໂຄງການ ຕໍ່ຜົນກົດດັນ. ຈາກນັ້ນ ການວາງແຜນການຂອງການສຶກສາ CEA ແມ່ນໄດ້ພົວພັນກັບການກຳນົດຂອບເຂດທາງພື້ນທີ່ ແລະທາງເວລາທີ່ເໝາະສົມ, ການໃຈ້ແຍກ RFFA ໃນແວດລ້ອມຂອງການດຳເນີນການທີ່ໄດ້ສະເໜີ ແລະ ກຳນົດຄວາມຮຸນແຮງຂອງຜົນກະທົບແບບສະສົມທີ່ໄດ້ພະຍາກອນໄວ້. ປະ

ເດີນຕ່າງໆ ເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກພິຈາລະນາໃນຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ.

ການກຳນົດຂອບເຂດທາງພື້ນທີ່ ແລະ ທາງບເວລາ.

ຂອບເຂດທາງພື້ນທີ່ ແລະ ທາງເວລາທີ່ເໝາະສົມ ສຳລັບ CEA ຈະຕ້ອງອີງໃສ່ທັງສອງດ້ານ ທັງ “ຂ່າວສານຂອງກິດຈະການ” ແລະ “ຂ່າວສານທາງສະພາບແວດລ້ອມ”. ຂ່າວສານຂອງກິດຈະການ ຈະຕ້ອງພົວພັນກັບການ ພິຈາລະນາເຖິງປະເພດ ແລະ ອັດຕາຂອງການປ່ອຍ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ແລະ ການປ່ຽນຮູບຂອງວັດສະດຸ ແລະ ພະລັງງານ. ສ່ວນຂ່າວສານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມໄດ້ແກ່ຄວາມເຂົ້າໃຈດ້ານຂະບວນການນິເວດ, ເຊັ່ນວ່າການສະສົມດ້ານຊີວະທີ່ຄວບຄຸມອັດຕາເຫລົ່ານີ້. ມັນອາດພົວພັນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອບເຂດຂອງພືດ ແລະ ຈຳພວກສັດຕ່າງໆ. ຜົນກະທົບແບບສະສົມ ຂອງສິ່ງແວດລ້ອມທາງດ້ານ ເສດຖະກິດສັງຄົມ ສາມາດກວາມເອົາຄວາມຕ້ອງການຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ພົວພັນກັບປະຊາກອນ, ຕົວຊີ້ບອກດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສຸຂະພາບ, ແລະ ຂໍ້ບັງຄັບດ້ານໂຮງລ່າງ. ຕ້ອງຄຳນຶງສະເໜີວ່າຂອບເຂດທາງພື້ນທີ່ ແລະ ທາງເວລາທີ່ແຕກຕ່າງກັນອາດແທດເໝາະກັບປະເພດຂອງຜົນກະທົບແບບສະສົມທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ບາງ “ ກົດເກນໄປ້ມີ ” ທີ່ພົວພັນກັບການສ້າງວົງຂອບເຂດທາງພື້ນທີ່ສຳລັບການສຶກສາCEA ແມ່ນໄດ້ສະລຸບໄວ້ໃນຕາຕະລາງ 2. ເຖິງວ່າກົດເກນນີ້ຈະກົງໄປກົງມາກໍຕາມແຕ່ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຍັງສາມາດເກີດຂຶ້ນໃນການກຳນົດມາໃຫ້ເຫັນຂອບເຂດໄດ້ອີກເຊັ່ນຕົວຢ່າງ:

- ຂາດແຄນຂ່າວສານທີ່ກົງກັບບັນຫາ

- ຄວາມຕ້ອງການຂອບເຂດແຕກຕ່າງກັນສຳລັບຜົນກະທົບຕໍ່ຊັບພະຍາກອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ
- ການແຕ້ມເສັ້ນຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຜົນກະທົບ.
- ຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງບໍ່ສົມບູນຂອງສາຍພົວພັນທີ່ອາດຂະຫຍາຍອອກ ຫຼື ຈຳກັດເຂດທີ່ຖືກຜົນກະທົບ.
- ຂາດແຄນທຶນ ແລະ ເວລາທີ່ຈະເລັ່ງໃສ່ຄວາມຮູ້ທີ່ຍັງບໍ່ທັນສົມບູນ.
- ການກຳນົດຄວາມດຸ່ນດ່ຽງກັນລະຫວ່າງອົງປະກອບທາງສິ່ງແວດລ້ອມ, ເຂດແດນ, ແລະ ສະຖາບັນທີ່ມີອານາດໃນການຕັດສິນ.

ການກຳນົດເຂດແດນທາງເວລາແມ່ນພົວພັນກັບການກຳນົດເຂດແດນທາງປະຫວັດສາດວ່າ ຫາວ່າໃຫ້ຜ່ານມາດິນນານປານໃດ ແລະ ການກຳນົດເວລາໃນອະນາຄົດທີ່ລວມທັງ RFFA ຜ່ານໄປດິນປານໃດ. ແຕ່ໂຊກບໍ່ດີ, ທີ່ບໍ່ມີບົດແນະນຳໃດໆ ທີ່ບອກໄດ້ຊັດເຈນສຳລັບການພິຈາລະນາດັ່ງກ່າວ. ເຂດແດນທາງເວລາສະເພາະຈະຂຶ້ນກັບປະເພດຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການນັ້ນໆ, ສະຖານທີ່ຂອງມັນ, ແລະ ການດຳເນີນການທາງປະຫວັດສາດ ຫຼື ທີ່ໄດ້ວາງແຜນການໄວ້ໃນບໍລິເວນໃກ້ຄຽງ. ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ ຄຳຖາມກ່ຽວກັບຄວາມເປັນຈິງ, ປະເດັນ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເພື່ອທຳການພິຈາລະນາໃນການສ້າງເຂດແດນທາງເວລາໄດ້ສະເໜີໄວ້ໃນຕາຕະລາງ 3.

ຕາຕະລາງ 2 ກົດເກນໂປ່ງໄສສຳລັບ ການພິຈາລະນາໃນການສ້າງເຂດແດນທາງພື້ນທີ່.

1. ສ້າງພື້ນທີ່ສຶກສາລະດັບທ້ອງຖິ່ນເພື່ອຈຳແນກອອກໃຫ້ເຫັນຜົນກະທົບທີ່ຊັດເຈນ, ເຂົ້າໃຈງ່າຍເຊິ່ງສາມາດບັນເທົາລົງໄດ້.
2. ສ້າງພື້ນທີ່ສຶກສາລະດັບພາກພື້ນ ທີ່ກວມລວມເອົາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ໃນການຮ່ວມປະຕິກິລິຍາກັບກິດຈະການອື່ນໆ ໄດ້. ພິຈາລະນາຜົນປະໂຫຍດກັບຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ (stakeholder).
3. ນຳໃຊ້ເຂດແດນຈຳນວນໜຶ່ງ (ເຊັ່ນ ເຂດແດນສຳລັບແຕ່ລະອົງປະກອບ ສິ່ງແວດລ້ອມ) ເຊິ່ງມັກນິຍົມຫາກວ່ານຳໃຊ້ເຂດແດນດຽວ.
4. ເຂດແດນ ຈະຕ້ອງຂະຫຍາຍອອກກ້ວາງຢ່າງພຽງພໍ ທີ່ຈະກ່າວເຖິງສາຍພົວພັນຂອງເຫດ - ຜົນ ລະຫວ່າງກິດຈະກຳ ແລະ VECs.
5. ຈັດຄຸນລັກສະນະຂອງຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ການແຜ່ກະຈາຍຂອງ VECs ຢູ່ ມາດຕາສ່ວນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ພູມິພາກ, ຫຼື ແບບວົງກວ້າງກວ່າຖ້າຫາກມີຄວາມຈຳເປັນ .(ເຊັ່ນ ສຳລັບພືດພັນທີ່ຫາຍາກ) ແລະ ພື້ນໃຈວ່າເຂດແດນໄດ້ບັນຈຸບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້ເຂົາຢູ່ນຳດ້ວຍ.
6. ກຳນົດວ່າຖ້າຫາກຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານພູມສາດອາດຈຳກັດຜົນກະທົບແບບສະສົມໃນພື້ນທີ່ ທີ່ ຂ້ອນຂ້າງຖືກກັດກັ້ນໃກ້ກັບກິດຈະການ.
7. ຈັດຄຸນລັກສະນະຂອງທຳມະຊາດເສັ້ນທາງ ທີ່ອະທິບາຍກ່ຽວກັບສາຍພົວພັນເຫດ - ຜົນ ກັບການສ້າງ “ ສາຍກວດສອບ (ເຊັ່ນ ສິ່ງທີ່ປ່ອຍອອກຈາກ ໂຮງງານເຫຍື້ອໄມ້ ລົງໄປປົນເປື້ອນ ຢູ່ແມ່ນ້ຳ ໄດ້ຍ່ອຍຢູ່ໃນຊັ້ນປາ ແລະ ໃນທີ່ສຸດຄົນກໍບໍລິໂພກປາ).
8. ຊອກຫາບ່ອນທີ່ຜົນກະທົບບໍ່ຮຸນແຮງ (ເຊັ່ນ ຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງທາງທຳມະຊາດ ທີ່ຕຳກວ່າຈຸດຄວບຄຸມ) ເຂດແດນຈະຕ້ອງສິ້ນສຸດ ເມື່ອໄປເຖິງຈຸດທີ່ຜົນກະທົບ ແບບສະສົມ ບໍ່ມີຄວາມຮຸນແຮງ.
9. ປະເມີນ ຄຸນຄ່າຂອງຜົນກະທົບ (ເຊັ່ນວ່າ ເວລາທີ່ຕ້ອງການພື້ນຄືນສະພາບ).
10. ຕ້ອງກຽມພ້ອມເພື່ອປັບປຸງເຂດແດນໃນລະຫວ່າງຂະບວນການປະເມີນຜົນ ຖ້າວ່າຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃໝ່ຫາກ ໃຫ້ແນວທາງວ່າມັນຮັບປະກັນ ແລະ ປ້ອງກັນການປ່ຽນແປງຕ່າງໆ ໄດ້. .

ຕາຕະລາງ 3 ຄຳຖາມ ແລະ ບັນຫາ ເພື່ອພິຈາລະນາໃນການສ້າງວົງເຂດແດນຊົ່ວຄາວ.

1. ຜູ້ສະເໜີໂຄງການມີນະໂຍບາຍເປັນລາຍລັກອັກສອນກ່ຽວກັບການກຳນົດເຂດແດນທາງເວລາ ຫລື ບໍ່? ໃນເມື່ອບໍ່ມີນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ ຈະມີວິທີການແນວໃດ ສຳລັບຜູ້ສະເໜີໂຄງການໃນການກຳນົດເຂດແດນທາງເວລາສຳລັບໂຄງການອື່ນ ?
2. ຜູ້ສະເໜີໂຄງການ ໄດ້ນຳໃຊ້ ຫຼື ຕ້ອງການປະເມີນຜົນດ້ານເສດຖະກິດ (ເຊັ່ນ ການວິເຄາະຕົ້ນທຶນ - ກຳໄລ) ຂອງໂຄງການ ຫຼື ບໍ່ ? ຖ້າແມ່ນ, ຕ້ອງການເວລາດົນປານໃດ (ເຊັ່ນ ໃນອະນາຄົດ 25 ປີ) ?
3. ມີຂໍ້ມູນການຕິດຕາມກວດກາກ່ຽວກັບເຫດການໃນອະດີດ ຫຼື ຂ່າວສານແນວໃດແດ່ (ທີ່ເກີດຂຶ້ນສຳລັບສັບພະຍາກອນ ລະບົບນິເວດ, ແລະ ຊຸມຊົນມະນຸດ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ? ຂໍ້ມູນ ຫຼື ຂ່າວສານເຫຼົ່ານີ້ສາມາດນຳໃຊ້ເພື່ອຄັດເລືອກຕົວຊີ້ບອກຂອງຕົ້ນໄຂສະພາບໃນອະນາຄົດໄດ້ ຫຼື ບໍ່? ຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຈາກຮູບຖ່າຍທາງອາກາດໃນພື້ນທີ່ສຶກສາ ສາມາດໃຊ້ເພື່ອອະທິບາຍການປ່ຽນແປງຂອງເນື້ອທີ່ດິນທີ່ໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບຜົນເນື່ອງມາຈາກການດຳເນີນການໃນອະດີດຜ່ານມາໄດ້ ຫຼື ບໍ່ ?
4. ແຜນການພັດທະນາຂົງເຂດ ຫຼື ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມທົ່ວໄປໄດ້ມີ ຫຼື ເປັນສ່ວນຂອງການພື້ນທີ່ທີ່ສຶກສານີ້ ຫຼື ບໍ່? ຖ້າວ່າໄດ້ມີເອກະສານການວາງແຜນກ່ຽວກັບເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນອະດີດ, ພວກມັນໄດ້ຖືກຕັດແກໃນໄລຍະຜ່ານມາບໍ່? ໄດ້ມີເອກະສານຂອງການວາງແຜນການປະເພດໃດແດ່ສຳລັບການປະຕິບັດການໃນອະນາຄົດ ຫຼື ສຳລັບຍຸດທະສາດ ການບໍລິຫານ? ໄດ້ມີແຜນການສະເພາະກ່ຽວກັບການບໍລິຫານຊັບພະຍາກອນ ຫຼື ລະບົບນິເວດ ສຳລັບພື້ນທີ່ສຶກສານີ້ ຫຼື ບໍ່ ?
5. ມີອັດຕາການປ່ຽນແປງທາງດ້ານປະຫວັດສາດແນວໃດແດ່ ເກີດຂຶ້ນທີ່ພົວພັນກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ລະບົບນິເວດ ແລະ ຊຸມຊົນມະນຸດ ? ອັດຕາທີ່ກຳລັງເປັນຢູ່ປະຈຸບັນນີ້, ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງອັດຕາ, ຖ້າມີ , ໃນຊ່ວງສັ້ນໆ (ເຊັ່ນ 2 ຫາ 5 ປີ) ແລະ ຊ່ວງເວລາຍາວ (5 ເຖິງ 25 ປີ) ມີຄືແນວໃດ ?.
6. ໄດ້ມີນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານທີ່ກ່ຽວກັບການເຕີບໂຕ ແລະ ການພັດທະນາກິດຈະການທີ່ປ່ຽນແປງແຕ່ລະໄລຍະ ຫຼື ບໍ່ ? ໃນອະນາຄົດໄດ້ມີການຄາດຫວັງວ່າຈະປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍ ຫຼື ຍຸດທະສາດໃໝ່ ຫຼື ບໍ່, ແລະ ມີສິ່ງກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງໃດແດ່ກັບການປ່ຽນແປງ ແລະ ຍຸດທະຍສາດນີ້?
7. ໄດ້ມີການພິຈາລະນາພິເສດ ໃດແດ່ ທີ່ພົວພັນກັບການທີ່ເກີດໃນອະດີດ ຫຼື ການຄາດຄະເນການປ່ຽນແປງຄຸນນະພາບທາງສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ມີທ່າແຮງຈະເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ຊັບພະຍາກອນ ແລະ / ຫຼື ລະບົບນິເວດ ? ຊ່ວງຫລັງຈາກນັ້ນຜົນສຳເລັດຂອງລະບົບນິເວດ, ແລະ ການຄາດຫວັງໄລຍະເວລາໃນຊ່ວງຕໍ່ໄປຄືແນວໃດ?.
8. ອາຍຸໂຄງການທີ່ໄດ້ວາງແຜນໄວ້ ຂອງການດຳເນີນການທີ່ວາງແຜນໄວ້ເປັນຄືແນວໃດ? ເຊັ່ນຕົວຢ່າງຖ້າວ່າ ມີການຂຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນທີ່ບໍ່ສາມາດເກີດໃໝ່ໄດ້ຖືກສະເໜີຂຶ້ນ, ຈະໃຊ້ເວລາດົນປານໃດຈຶ່ງຈະຂຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນຈົນຫມົດ? ຖ້າມີການວາງແຜນນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນເກີດໃໝ່ໄດ້, ໄດ້ມີການວາງແຜນການ ການຟື້ນຟູ ຫຼື ບໍ່ (ເຊັ່ນການປູກຕົ້ນໄມ້, ໃນເນື້ອທີ່ ທີ່ຕັດໄມ້ສຳລັບປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນໄມ້) ? ໂຮງງານປຸງແຕ່ງເຄີມີຈະໄດ້ຖືກເລີກໃຊ້ແລ້ວ ຫຼື ບໍ່ ພາຍຫຼັງການປ່ຽນແປງເຕັກໂນໂລຊີ ການຜະລິດ? ຄວາມສາມາດບັນຈຸຂອງສະຖານທີ່ບໍ່ບັດຂີ້ເຫຍື້ອ ຈະຖືກນຳໃຊ້ໄດ້ອີກຈັກປີ, ແລະ ມີແຜນການຄວາມພະຍາຍາມບຸກເບີກເນື້ອທີ່ດິນ ໄລຍະຍາວ ຊຶ່ງຈຶ່ງຈະຖືກລົງມື ປະຕິບັດ ຫລືບໍ່?.
9. ຖ້າວ່າຜົນກະທົບແບບສະສົມ ໄດ້ຮ່ວມກັບການປ່ຽນແປງຂອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ/ຫລື ການປ່ອຍມົນລະພິດ ທາງອາກາດ ແລະ/ຫລື ທາງນ້ຳ, ຂໍ້ມູນເຫດການໃນອະດີດຈະຫາໄດ້ ຫຼື ບໍ່ ? ຂໍ້ມູນຂ່າວສານປະເພດດັ່ງກ່າວຈະສາມາດຈັດຫາໄດ້ໃນປັດຈຸບັນຫລືບໍ່ ?
10. ໄດ້ມີການປ່ອຍມົນລະພິດ ຫລືເປັນເອກະລັກຈາກກິດຈະກຳທີ່ສະເໜີທີ່ວາງໄວ້ ແລະ/ຫລື ໃນອະດີດ, ໃນປະຈຸບັນ ແລະໃນອະນາຄົດ ຫລືບໍ່? ຕົວຢ່າງ ລວມມີອາການຈູນຕາຍຂອງສານມົນລະພິດ (ເຊັ່ນ ການເຊື່ອມໂຊມທາງຊີວະ ແລະບັນຫາການເຄື່ອນທີ່ໄລຍະຍາວນານສຳລັບໃຕ້ດິນຂອງສະພາບແວດລ້ອມໃຕ້ດິນຖ

ສະຫຼຸບລວມແລ້ວ, ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ສາມາດ ຍົກຂຶ້ນມາໃນກຳນົດເຂດແດນທາງເວລາ ແລະ ທາງ ພື້ນທີ່ໄດ້ແກ່:

- ການກຳນົດບ່ອນໃດເປັນ ບ່ອນສິ້ນສຸດຂອງ “ໄລຍະສັ້ນ” ແລະບ່ອນໃດເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊ່ວງ “ໄລຍະຍາວ”.
- ການກຳນົດທາງການປະກອບສ້າງຂອງ RFFA
- ການສຳພັນກັນລະຫວ່າງຂໍ້ມູນເກົ່າ ແລະ ຂໍ້ມູນ ປະຈຸບັນ (ເຊັ່ນ ຂໍ້ມູນໃນທີ່ຜ່ານມາອາດບໍ່ມີ, ຂາດແຄນ, ບໍ່ສົມບູນ ຫຼື ບໍ່ຊັດເຈນ).
- ການຂາດ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ດ້ານປະຫວັດທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ.
- ການຊອກຫາຄວາມດຸ່ນດຽງທີ່ແນ່ນອນລະຫວ່າງ ຜົນປະໂຫຍດ ໄລຍະສັ້ນ (ເຊັ່ນ 10 - 20 ປີ) ຂອງການວາງແຜນຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜົນກຳໄລ ໄລຍະຍາວນານແບບຍືນຍົງ.
- ການຮັບຮູ້ວ່າ ເຂດແດນທີ່ແທດເໝາະ ທາງພື້ນທີ່ ອາດເຄື່ອນເຫນັງຢູ່ຕະຫລອດເວລາ.
- ເວລາ ແລະ ງົບປະມານບໍ່ພຽງພໍ ສຳລັບ CEA .
- ບໍ່ມີຄວາມແນ່ນອນ ແລະ ຂາດຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ໃນການພະຍາກອນ.

ການກຳນົດແຜນການດຳເນີນງານໃນອະນາຄົດທີ່ເບິ່ງເຫັນໄດ້ຢ່າງມີເຫດຜົນ.

ການພິຈາລະນາກ່ຽວກັບຜົນກະທົບແບບສະສົມໃນ ລະຫວ່າງຂະບວນການ EIA ຈະຕ້ອງພົວພັນໃຫ້ການວິ ເຄາະຂອງການດຳເນີນການທີ່ວາງແຜນໄວ້ໃນການພິ ຈາລະນາ ໄລຍະຜ່ານມາ, ປະຈຸບັນ ແລະ RFFA. ເປັນເວລາຍາວກວ່າ 2 ທົດສະຫວັດ ຄຳຕອບສຳລັບ ຄຳຖາມ “ ເມື່ອໃດທີ່ເກີດກິດຈະກຳທີ່ພິຈາລະນາໄວ້ ຈຶ່ງຖືວ່າເບິ່ງເຫັນໄດ້ຢ່າງມີເຫດຜົນ “ ? ໄດ້ ຖືກຖືກ ຖຽງກັນ ໃນລະບົບສາມຍຸດຕິທຳຂອງສະຫະລັດອະເມ ຣິກາ. ເກືອບປະມານ 40 ຄະດີໄດ້ພົວພັນກັບຜົນກະ ທົບແບບສະສົມ, ແລະ ໃນນີ້ມີຫຼາຍກໍລະນີໄດ້ຖືກກຳ ນົດເປັນ RFFA. ໂດຍອີງຕາມ ການທົບທວນ ຄະດີ

ຂອງສານ ແລະ ປະເດັນດັ່ງກ່າວ, ກິດຈະກຳໃນອະນາ ຄົດສາມາດຕີລາຄາໄດ້ດ້ວຍອີງຕາມ ແປດບາດກ້າວທີ່ ສະແດງລາຍລະອຽດໃນຕາຕະລາງ 4. ບາດກ້າວ ເຫລົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ມີຄວາມແນ່ໃຈເກືອບທົດທຸກຢ່າງ, ທີ່ພົວພັນກັບ RFFA.

ຈາກນັ້ນ ມັນຈະຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຕັດສິນ ແລະຜູ້ຄຸ້ມ ຄອງ ແລະສາທາລະນະຊົນເຫັນວ່າຄວາມພະຍາຍາມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ກິດຂອງ EIA ແລະ ສະໜອງຂ່າວສານ ທີ່ຕ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອການຕັດສິນໃຈຢ່າງມີ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໂດຍມີເຈດຕະນາທຳການປົກປ້ອງ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໃນເມື່ອພື້ນຖານສຳລັບປະຕິບັດຂັ້ນຕອນ CEQ ຂອງແປດບາດກ້າວໄດ້ສະແດງອອກຢ່າງລະອຽດໃນທີ່ ນີ້ເປັນການທົບທວນຂອງຄະດີໃນສານສະຫະລັດ, ມັນ ບໍ່ໝາຍຄວາມວ່າການນຳໃຊ້ຂອງມັນຈະມີການຈຳກັດ ແຕ່ການສຶກສາ CEA ໃນອະເມຣິການເໜືອເທົ່ານັ້ນ. ເຈດຕະນາ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງກິດຫມາຍການປົກ ປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ຂອງສະຫະລັດ ແມ່ນ ເໝືອນກັບວ່າການປ້ອງກັນທາງສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງປະ ເທດອື່ນໆ ເຊິ່ງມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ຜູ້ຕັດ ສິນໃຈໄດ້ມີຂ່າວສານຂໍ້ມູນຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ມີຜົນດີ ເຊັ່ນວ່າ ຜົນກະທົບທາງສະພາບແວດລ້ອມຂອງການ ດຳເນີນປະຕິບັດການຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.

ການກຳນົດຄວາມຮຸນແຮງຂອງຜົນກະທົບ ແບບສະສົມ.

ການກຳນົດຄວາມຮຸນແຮງສຳລັບຜົນກະທົບແບບ ສະສົມນັ້ນສາມາດອີງໃສ່ບັນທັດຖານທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບທີ່ ໃຊ້ໃນຜົນກະທົບລະດັບໂຄງການ ແລະ ການພິຈາລະ ນາແບບພິເສດອື່ນໆ. ວິທີການທີ່ຕໍ່ເນື່ອງສຳລັບການກຳ ນົດຜົນກະທົບແບບສະສົມ, ໄດ້ອີງໃສ່ການທົບທວນ ຂອງການກຳນົດ ຄວາມຮຸນແຮງໃນກິດໝາ, ກິດລະ ບຽບ ແລະ / ຫຼື ເຄື່ອງແນະນຳຂອງຫຼາຍໆ ປະເທດ ກ່ຽວກັບ EIAແມ່ນໄດ້ສະເໜີໃນຕາຕະລາງ 5.

ປະເດັນພື້ນຖານໃນ CEA ແມ່ນພົວພັນກັບເວ ລາການປ່ຽນແປງແບບສະສົມ ອາດເປັນເຫດໃຫ້ເກີດ

ຜົນກະທົບເກີນຈຸດເພດານຫມາຍເຖິງ (threshold)ຈຸດທີ່ການລົບກວນທີ່ຕື່ມເຂົ້າໄປ, ບໍ່ວ່າມັນຈະໃຫຍ່ນ້ອຍປານໃດຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ມີການເຊື່ອມໂຊມ ຫຼື ພັງທະລາຍລົງ ໄດ້ໃນສ່ວນສຳຄັນຂອງລະບົບ. ຄຸນຄ່າຂອງຈຸດເພດານສາມາດເປັນທັງຕົວເລກສູງສຸດ ຫຼື ຕົວເລກຕໍ່າສຸດ (ຊຶ່ງເປັນບັນທັດຖານ ຫຼື ມາດຕະຖານ) ຫຼື ໃນການວັດແທກທາງຄຸນນະພາບ , ເຊິ່ງວ່າຖ້າເຖິງຫລືເກີນຈຸດດັ່ງກ່າວແລ້ວຈະເປັນເຫດກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບ. ຈຸດເພດານກໍ່ຍັງພົວພັນກັບຄວາມສາມາດຮອງຮັບຂອງລະບົບທາງດ້ານຊີວະກາຍະພາບ ຫຼື ເສດຖະກິດສັງຄົມມີ ຄວາມສາມາດຮອງຮັບໄດ້ສາມາດກຳນົດເໝືອນກັບຄວາມສາມາດຂອງລະບົບທາງດ້ານຊີວະກາຍະພາບ. ຫຼື ເສດຖະກິດສັງຄົມໃນການຊົມຊັບເອົາຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງຂອງການພັດທະນາ ຫຼື ການເຕີບໂຕຂອງປະຊາກອນມະນຸດໂດຍປາສະຈາກການເຊື່ອມໂຊມທີ່ຮຸນແຮງ ຫຼື ການແຕກຫັກພັງທະລາຍ. ການວັດແທກຄວາມສາມາດຮອງຮັບແມ່ນເປັນການກຳນົດຈຸດເພດານສາມາດເປັນເລື່ອງທີ່

ສັບສົນບ້ອນການປ່ຽນແປງຂອງລະບົບທຳມະຊາດ ແລະການຊົດເຊີຍ. ມະວັດຕະກຳທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ, ແລະຄວາມຄາດຫວັງ ແລະເປົ້າຫມາຍທາງດ້ານສັງຄົມທີ່ປ່ຽນໄປ ທີ່ເກີດມີເລື້ອຍໆ ແມ່ນບັນຫາທີ່ທັນແນວຄິດຂອງຜົນກະທົບແບບສະສົມ ແລະຈຸດເພດານຂອງລະບົບນິເວດ ຜູກພັນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການທຳຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ປະຕິກິລິຍາເຊິ່ງກັນ ແລະກາກັນ ແບບສັບສົນລະຫວ່າງອົງປະກອບຕ່າງຂອງລະບົບນິເວດນັ້ນໆ.

ສຸດທ້າຍ, ສັງຄົມຈຳເປັນຕ້ອງກຳນົດຂໍ້ຈຳກັດຂອງກາປ່ຽນແປງທີ່ສາມາດຮັບເອົາໄດ້ໃນບັນດາອົງປະກອບທາງແວດລ້ອມ ຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຜົນຈາກການຂຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະການພັດທະນາ. ແນວຄວາມຄິດດັ່ງກ່າວນີ້ມີຜົນປະໂຫຍດຫລາຍໃນການສຶກສາອົງປະກອບດ້ານເສດຖະກິດ ສັງຄົມ ໂດຍນຳເອົາການພິຈາລະນາ ພັດທະນາແບບຍືນຍົງເຂົ້າໃນ CEA..

ຕາຕະລາງ 4 ໃນການກຳນົດແຜນດຳເນີນງານໃນອະນາຄົດທີ່ເບິ່ງເຫັນໄດ້ຢ່າງມີເຫດຜົນ (RFFA)

- ບາດກ້າວທີ 1 ກຳນົດເຂດແດນທາງເວລາ ແລະ ທາງພື້ນທີ່ ທີ່ມີເຫດຜົນ, ອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່, ອານາເຂດທີ່ໄດ້ຮັບອິດທິພົນ ຫຼື ຖືກຄວບຄຸມບັນຊາດ້ວຍອົງການທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຄຸນລັກສະນະຂອງຜົນກະທົບທາງສະພາບແວດລ້ອມຂອງໂຄງການ.
- ບາດກ້າວທີ 2 ໃນລະຫວ່າງເຂດແດນເຫຼົ່ານີ້, ຖ້າຂໍ້ສະເໜີເພີ່ມເຕີມ ຢ່າງເປັນທາງຍັງຖ້າການອະນຸມັດນັ້ນ, ໃຫ້ລວມເອົາເຂົ້າເປັນ RFFA.
- ບາດກ້າວທີ 3 ດຳເນີນການພະຍາກອນເພື່ອຊອກຫາກິດຈະກຳໃນອະນາຄົດທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້, ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້. ພິທີຈະສຳນຶກອອກໄດ້, ແລະ ໜ້າຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້, ທັງພາຍນອກ ແລະ ພາຍໃນ ທີ່ຕົກຢູ່ໃນລະຫວ່າງເຂດແດນທາງເວລາ ຫຼື ທາງພື້ນທີ່ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃນບາດກ້າວທີ 1.
- ບາດກ້າວທີ 4 ຕີລາຄາບັນຊີຈາກບາດກ້າວທີ 3 ເພື່ອກຳນົດຄວາມສາມາດເປັນໄປໄດ້ໃນການເຊື່ອມຕໍ່ກັນກັບສະເໜີໃນເບື້ອງຕົ້ນ. ໂດຍພິຈາລະນາ : (a) ສາຍສຳພັນກັນທາງດ້ານພູມິສາດ, (b) ຊັບພະຍາກອນຮ່ວມກັນ ຫຼື ສີ່ທາງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ແລະ (c) ສຳພັນທາງເຫດຜົນ ຫຼື ຕົວກະຕຸ້ນ ຂອງຜົນກະທົບລະຫວ່າງກິດຈະກຳຈິງ ແລະ ກິດຈະການທີ່ພະຍາກອນໄດ້. ຖ້າວ່າການເຊື່ອມຕໍ່ກັນສາມາດກຳນົດໄດ້ ແລ້ວ, ໃຫ້ພິຈາລະນາກິດຈະການເຫຼົ່ານີ້ເປັນເໝືອນ RFFA.
- ບາດກ້າວທີ 5 ເຮັດການຕີລາຄາບັນຊີຂອງການສະເໜີຈາກບາດກ້າວທີ 3 ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ກຳນົດວ່າ “ ປະລິມານທີ່ຫລວງຫລາຍ “ ຂອງຄວາມພະຍາຍາມຊັບພະຍາກອນ, ເວລາ ແລະ / ຫຼື ເງິນຕາ ໄດ້ລົງທຶນໃສ່ກິດຈະກຳໃນອະນາຄົດບໍ່. ຖ້າແມ່ນ, ພິຈາລະນາກິດຈະກຳເປັນ. RFFA.
- ບາດກ້າວທີ 6 ພາຍໃນພື້ນທີ່ສຶກສາ, ກຳນົດວ່າມີ ບັນດາ ເອກະສານ, ການວາງແຜນການທີ່ກ່ຽວພັນ ກັບກິດຈະກຳໃນອະນາຄົດ ແລະ ການສະເໜີແຜນຕົ້ນສະບັບທີ່ມີເປົ້າໝາຍ ແລະ ວັດຖະປະສົງຮ່ວມກັນ. ຖ້າວ່າມີສາຍສຳພັນກັນ, ໃຫ້ພິຈາລະນາພົວພັນກັບກິດຈະການ ອະນາຄົດເປັນ RFFA.
- ບາດກ້າວທີ 7 ຕີລາຄາຄວາມສຳຄັນຂອງແຕ່ລະກິດຈະການ ແລະ ຈັດເປັນ ແຕ່ລະດັບທີ່ເບິ່ງເຫັນໄດ້ຢ່າງມີເຫດຜົນ. ລວມເອົາທັງການພິຈາລະນາເຖິງ (a): ບໍ່ວ່າຂ່າວສານທີ່ເປັນປະໂຫຍດ, ຫຼື ຕົວແບບໃນການຄາດຄະເນທີ່ໄດ້ກ່ຽວຂ້ອງ ຫລື ບໍ່ນັ້ນກໍຕາມ, ເຊິ່ງພົວພັນກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ ຂອງກິດຈະກຳທີ່ສາມາດເປັນໄປໄດ້ໃນຈຸດນີ້ຖືກຕ້ອງກ ຕາມເວລາ (b) ເຖິງແມ່ນວ່າ, ຂ່າວສານທີ່ໄດ້ມານັ້ນຈະມີຜົນກະທົບການປະເມີນຜົນທາງເລືອກ ແລະ ການຄັດເລືອກໂຄງການ. ຖ້າວ່າ RFFA ສາມາດກຳນົດໄດ້ແລ້ວວ່າບໍ່ຮຸນແຮງ ຫຼື ວ່າເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈະຕີລາຄາໃນເວລານີ້, ໃຫ້ລົບມັນອອກຈາກບັນຊີເລີຍ. ສ່ວນ RFFA ທີ່ເຫລືອຕ້ອງລວມເອົາທັງ CEA ນຳດ້ວຍ.
- ບາດກ້າວທີ 8 ເຮັດເອກະສານ ການຕີລາຄາຂອງ RFFA ແລະ ລວມທັງບັນດາເອກະສານໃນບົດລາຍງານການສຶກສາຜົນກະທົບສະພາບແວດລ້ອມ ຂຶ້ນສູດທ້າຍ.

ຕາຕະລາງ 5 ວິທີການຕາມຂັ້ນຕອນໃນການກຳນົດຄວາມຮຸນແຮງໃນ CEA

1. ໂຄງການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ / ຫຼື ນະໂຍບາຍທີ່ວາງແຜນໄວ້ນັ້ນກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບ ແບບສະສົມ ເຊິ່ງວ່າມັນເກີນຂໍ້ກຳນົດ ການກຳນົດຂອງຜົນກະທົບແບບສະສົມ ທີ່ຮຸນແຮງບັນຈຸໄວ້ໃນກົດໝາຍ ຫຼື ກົດລະບຽບ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງບໍ່.
2. ໂຄງການ, ແຜນການ ຫຼື ແຜນງານ ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງທີ່ຢູ່ ຫລືການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ສະຫງວນໄວ້ ບໍ່? ຫລື ລະຫວ່າງເຂດທີ່ກັນໄວ້ ບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໄປໂດຍພົວພັນກັບການນຳໃຊ້ດິນ ນັ້ນບໍ່? ຊັບພະຍາກອນ ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຈະຖືກກະທົບນັ້ນເປັນຊັບພະຍາກອນທີ່ສຳຄັນຫລາຍບໍ່? ຜົນກະທົບແບບສະສົມນີ້ຈະເປັນບັນຫາທີ່ກ່ຽວພັນກັບຊັບພະຍາກອນ ຫລືບໍ່ ?
3. ໂຄງການ, ແຜນການແຜນງານ ແລະ/ຫຼື ນະໂຍບາຍ ແລະຜົນກະທົບແບບສະສົມທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັນໄດ້ຄາດຫວັງໄວ້ວ່າຈະປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະກົດລະບຽບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຫລືບໍ່ ?
4. ໄດ້ຄາດຄະເນການປ່ຽນແປງມີຈັກເປີເຊັນ ສຳລັຍປັດໃຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຫລື ຊັບພະຍາກອນຈາກໂຄງການ, ແຜນການ ຫລື ແຜນການຖືກສະເໜີ ແລະຈາກຜົນກະທົບແບບສະສົມ, ແລະການປ່ຽນແປງນີ້ຈະມີໃນຊ່ວງເວລາຂອງການຜັນແປປົກກະຕິຂອງປັດໃຈ ຫລື ຊັບພະຍາກອນ ຫລືບໍ່? ແມ່ນຫຍັງເປັນ ອ່ອນໄຫວຂອງສິ່ງແວດລ້ອມຕໍ່ການປ່ຽນແປງທີ່ຄາດໄວ້ ? ຫລືວ່າສະພາບແວດລ້ອມມີການຫວັ່ນໄຫວງ່າຍ ຫລືເປັນຕວໄດ້ງ່າຍບໍ່ໃນເມື່ອມັນຖືກປ່ຽນແປງ? ມັນຈະເກີນຄວາມສາມາດຮອງຮັບຂອງຊັບພະຍາກອນ ຫລື ບໍ່ ?.
5. ມີຕົວຮັບຄວາມກົດດັນທີ່ຜູ້ຄົນ, ສິ່ງມີຊີວິດ ຫລື ບໍ່ມີຊີວິດ ໃດແດ່ທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບຜົນຄວາມກົດດັນຈາກສະພາບແວດລ້ອມຂອງໂຄງການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ/ຫລື ຈາກຜົນກະທົບແບບສະສົມ ?
6. ຜົນກະທົບແບບສະສົມທາງດ້ານລົບທີ່ຄາດຄະເນໄວ້ ຈະສາມາດຖືກບັນເທົາໄດ້ຢ່າງຄຸ້ມຄ່າ ແລະທັນເວລາ ຫລືບໍ່ ?
7. ໄດ້ມີການຕັດສິນແບບມີອາຊີບຫຍັງແຕ່ຈາກຜູ້ຊ່ຽວຊານ ໃນພື້ນທີ່ຂອງກ່ຽວຂ້ອງທີ່ກ່ຽວກັນ ເຊັ່ນ ວ່າຄຸນນະພາບນ້ຳ , ນິເວດວິທະຍາ ການວາງແຜນ, ສະຖາປັດຕະຍະກຳແຫ່ງພູມິສາດ ແລະບູຮານຄະດີ ?
8. ໄດ້ມີບັນຫາຫຍັງແຕ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສາທາລະນະ ເນື່ອງຈາກຜົນກະທົບ ແບບສະສົມຂອງໂຄງການ, ແຜນການ ແລະ/-ຫລືແຜນງານ, ໃນເມື່ອເຊື່ອມຕິດເຂົ້າກັນກັບກິດຈະກຳອື່ນໆທີ່ຜ່ານມາໃນອະດີດ, ໃນປະຈຸບັນ ແລະໃນອານາຄົດ ທີ່ເບິ່ງເຫັນໄດ້ຢ່າງມີເຫດຜົນໃນເມື່ອທີ່ທຳການສຶກສາ?.
9. ຜົນກະທົບແບບສະສົມໄດ້ຂັດແຍ້ງກັນກັບຫຼັກການຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງທ້າວນສິ່ງແວດລ້ອມ ຫລືບໍ່? (ເຊັ່ນ ນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ ທີ່ກ່ຽວກັບການອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທີ່ເກີດໃຫມ່ໄດ້ ແລະ/ຫລືການຊົມໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນທີ່ບໍ່ສາມາດເກີດໃຫມ່ໄດ້)
10. ມີຄວາມແຕກຕ່າງຫຍັງແຕ່ໃນການເຮັດນະໂຍບາຍການພັດທະນາ ແລະການປ້ອງກັນ/ອະນຸລັກສິ່ງແວດລ້ອມຂອງອົງການຂອງລັດຖະບານທັງພາຍໃນ ປະເທດ ແລະລະຫວ່າງບັນດາປະເທດທີ່ມີຄວາມສາມາດເກີດຜົນກະທົບ ? ບັນຫານີ້ ອາດເປັນບັນຫາທີ່ສຳຄັນຍິ່ງໃນເມື່ອກ່າວເຖິງຜົນກະທົບແບບສະສົມ ແບບຂ້າມເຂດແດນ.